

skal afkræve Stempelafgift, naar man udsteder Livsforsikringspolicer.

Om Mindretalsforslaget Nr. 3, som er stillet af det ærede Medlem for Slagelse (Lange), skal jeg i Tilslutning til tidligere faldne Udtalelser gøre den Bemærkning, at jeg finder ikke, at det er nødvendigt, at man træffer den Bestemmelse, at der kun skal betales 2 pCt. af hele den tegnede Aktiekapital, altsaa indtil 8 pCt. af den indbetalte Aktiekapital. Det er ofte saaledes, naar man starter en Forretning, at Aktionærerne maa finde sig i, at der hængaar nogle Aar, inden de faa Udbytte. Deri er aldeles intet urimeligt og urigtigt. Naar i et Aktieselskab Deltagerne se, at Forretningens Kundekreds forøges, og at Aktiekapitalen anvendes paa en for Forretningen heldig Maade, kunne Aktionærerne godt afvente den Tid, da Udbyttet kommer, selv om det ligger noget ud i Fremtiden. Det maa man ved en Forretning af denne Art som ved mange andre Arter Forretninger være belavet paa. Man tegner sig for Aktier i et saadant Foretagende i Forventning om en Gang i Fremtiden at faa endog stort Udbytte. Jeg vil derfor anbefale Tingets Medlemmer at stemme mod Ændringsforslag Nr. 3; det skal nok vise sig, at selv om man forkaster dette Ændringsforslag, vil der i en nær Fremtid blive stiftet et og andet Livsforsikringssselskab, ogsaa det, som er paa-tænkt.

Hvad angaar Ændringsforslagene 8, 9, 10 og 11, som gaa ud paa at forlænge Amortisationstiden fra 5 Aar til 8, skal jeg tillade mig at henstille til Mindretallet, om det ikke paa nærværende Tidspunkt vil tage disse Ændringsforslag tilbage. Jeg anser det for overvejende sandsynligt, at man i Udvalget mellem 2den og 3die Behandling vil kunne komme til en Overenskomst paa dette Punkt, saa at man træffer en Overgangsbestemmelse for alt bestaaende Selskaber, hvem en Amortisationsfrist paa 5 Aar paa Grund af særlige Forhold vilde ramme haardt. Derfor vil det ærede Mindretal efter mit Skøn bedst fremme sin Hensigt ved nu at tage disse Ændringsforslag tilbage.

Ændringsforslag Nr. 16 maa jeg derimod anbefale at forkaste ligesom Ændringsforslag Nr. 3 og det sig dertil knyttende Nr. 13, thi det er vedblivende min Overbevisning, at det vil være uheldigt at træffe en saadan Bestemmelse som den, der er foreslaaet af det ærede Medlem for Slagelse. Man vilde derved ikke kunne naa nogen reel Sikkerhed for de Folk,

der her i Landet tegnede Livsforsikring i udenlandske Selskaber, thi det vilde være muligt selv for et meget usolidt, udenlandsk Selskab, som blot har virket i nogen Tid og er kommet til at disponere over Kapital — hvad et Livsforsikringssselskab nødvendigvis maa gøre, naar det har virket i nogen Tid — at opfylde de Betingelser, som det ærede Medlem for Slagelse stiller, uden at det derfor paa nogen Maade kan siges at have dokumenteret, at det er solidt og er i Stand til at opfylde de Forpligtelser, det har paataget sig her i Landet. Man skaber ved at vedtage dette Forslag et Skin af Betyggelse for danske Borgere, naar de indlade sig med udenlandske Selskaber, som kun ville virke til Skade for dem. Jeg anser derfor Forslaget for positivt uheldigt og tilraader bestemt at stemme mod det.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg i øvrigt slutter mig til, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Æbeltoft og den højtærede Minister.

Neergaard: De Bemærkninger, som det ærede Medlem for Slagelse (Lange) gjorde, give mig Anledning til en kort Bemærkning til Svar, idet jeg i øvrigt kan henholde mig til, hvad jeg først udtalte, og til, hvad der siden er udtalt af den højtærede Minister og den ærede Ordfører. Jeg skal kun henstille til det ærede Medlem med Hensyn til dette, som han bliver ved med at udtale med megen Sikkerhed: at de Beregninger, hvorpaa han støtter sin Modstand mod de 5 Aars Amortisation, ikke ere blevne gendrevne og ikke have kunnet gendrives, om han dog ikke selv synes, at naar man har kunnet, som sket er under denne Forhandling og andre Forhandlinger om denne Sag, paa forskellige Punkter godtgøre, at de opstillede Eksempler ikke holde Stik over for det praktiske Liv, navnlig paa et saa vigtigt Punkt som dette om den frivillige Afgang, saa kan man ikke blive ved med at sige, at disse Beregninger staa aldeles uanfægtede og, at det uigendriveligt er godtgjort, at et Selskab ikke kan tilfredsstille Lovens Fordringer, naar de skulle amortisere i Løbet af 5 Aar. Men de Medlemmer, som maaske ere noget tilbøjelige til at mene, at disse Argumenter for og imod er noget, som kun de sagkyndige kunne vurdere, og som de ikke selv kunne danne sig en Mening om, henviser jeg til det mere praktiske Argument, at de 5 Aar er det, som Selskaberne af egen Drift have valgt som